

DUES SETMANES PER A SALVAR EL CÍTRIC

El crac del llimó

Són les majors productores de cítrics de l'estat, però l'administració no les protegeix i la CEE les obliga a un comerç limitat. Collites abundants i preus baixos han destapat la seua vaga. La vaga del llimó, per la supervivència.

Joan Pomares

De bon matí va començar la batalla. I dilluns 23 de febrer va ser per a Oriola un dia agre i amarg. I per a tota la comarca, també per al Campo de Múrcia, una jornada tensa de rebel·lió agrària. Trens de mercaderies detinguts, camions parats, bolcats, la mercaderia cremada o espargida per la graua. Llimes fora, repartides sobre la carretera o sobre les dreces per als agricultors colliters.

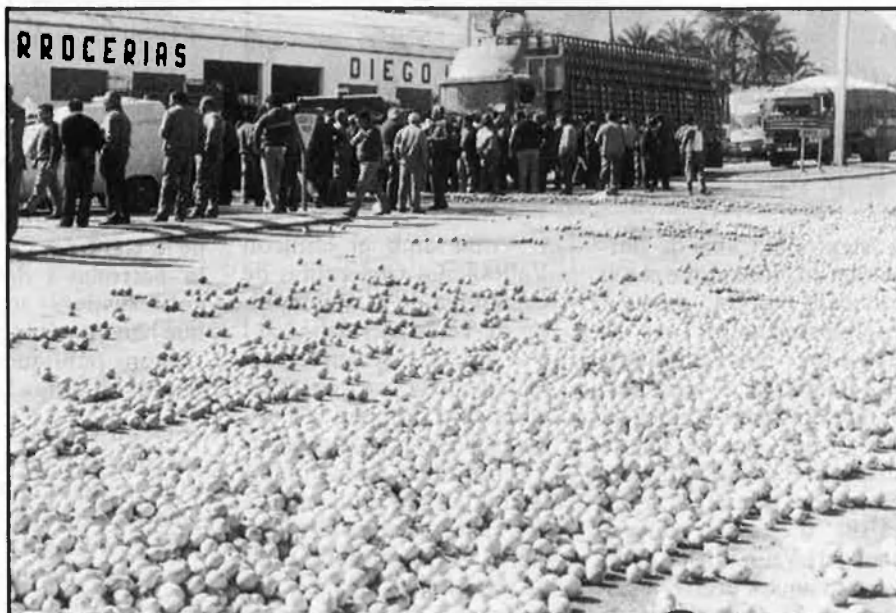
D'altres, llançant tones del seu fruit, milers i milers d'unitats poroses per a paraitzar el trànsit, el comerç. I més tones, suc i àcid inclòs, en el centre de la capital del Baix Segura. Davant l'administració d'Hisenda i a la seu local del PSOE, en el mateix carrer del Bisbe Rocamora d'Oriola.

La cruïlla de la carretera cap a Beniuel, parada. Tallades les vies que porten a la Granja de Rocamora, a Callosa, a Coix o a Bigastre. Tancada tota comunicació entre Alacant i Múrcia. Detinguda, inclòs, l'exportació de llimes a l'Est, 10.000 tones sense eixir de casa, 150 milions de pessetes perdudes.

Només a les quatre de la vesprada, l'anada i la tornada dels llauradors, nervis i gestos ràpids que havien començat a les 9 del matí, en una Glorietta freda i assembleària, acabava. No hi van fer falta piquets, ni als magatzems ni als horts. El suport del sector havia estat unànime.

Els agricultors es separaven, però només havia estat el pròleg d'una llarga vaga convocada per a tota aquella setmana i que encara continua. Una diada per a impedir la recollida, l'envasament i la venda del llimó, seguida sense desercions amb un objectiu ferm: evitar la caiguda dels preus i, sobretot, pressionar l'administració agrícola perquè, concedint ajuts al sector, acabe amb la gran malaltia groga dels excedents.

L'endemà, les organitzacions convocants, Asociación Nacional de Cosecheros del Limón, la Cooperativa de Agricultores del Baix Segura i els Jó-

Els llimons tirats a la carretera són expressió de l'abandó en què es troben els productors de cítrics.

venes Agricultores —cap presència del sindicalisme valencià—, no podien sinó fer un balanç satisfactori.

Estatlament parlant, són 72.000 les hectàrees productores de llimó. D'aquestes, quasi un terç es troben en aquesta comarca. De les 70.000 tones estatals produïdes, 30.000 acabaran convertides en suc, 100.000 en el mercat interior, i 400.000 en l'exportació. En sobren, doncs, 170.000 tones que són els excedents de la crisi.

L'administració no deixa de tenir raons. Ni d'haver fet el seu avís contra l'increment excessiu de la superfície calculada. Tan sols en les comarques del sud valencià, la producció llimonera s'ha triplicat en els últims deu anys. El resultat, encara que el caos siga crònic, ha estat una creixent saturació del mercat, i això sense tenir en compte moltes altres plantacions primerenques, que, en breu, se sumaran a la superabundància del cítric.

Els colliters reclamen, doncs, ajudes. Fons de l'estat, diners del FORPA o pressupostos de la Conselleria per tal que, almenys queden coberts els costos. Perquè, diuen, estan desfavorits per l'administració, la indústria dels

sucs té un sostre molt baix, la CEE els gira l'esquena i el pròxim límit d'exportació subvencionada serà un pedaç: 150 milions de pessetes que, a 6 pessetes per quilo de llimó, a penes salvaran comercialment 25.000 tones. Només una setena part de la darrera collita.

Les mides de pressió seran desconvocades quan Agricultura decidirà emparar un volum molt més alt de cítrics. Però, fins ara, el diàleg ha estat difícil

i només ha raspat els problemes: llargues del Ministeri d'Agricultura, en què el seu titular, Carlos Romero, es lleva l'espart de l'ala d'un diàleg cara a cara amb els agricultors i passa la patata al president del FORPA. Més llargues del governador civil que es passa la setmana ajornant i, fins ara, només una entrevista lateral entre el conseller d'Agricultura, Font de Mora, i membres de l'executiva comarcal del PSOE del Baix Segura i de la UPA-UGT. I la resposta del Ministeri: «¿negociació? Amb tots, excepte amb vosaltres».

La solució per a acabar amb el crac del llimó en la comarca està, en tot cas, ja anunciada. En cinc punts en què, de moment, només hi estan d'acord tots els colliters: major subvenció per a la indústria dels suc; creixement del mercat exterior no inclòs en la CEE; rigorós compliment de les normes de qualitat per al comerç extern i llançar als quatre vents una fortíssima campanya de publicitat per a fer venir la gana del consum de la llima. Però, com a mida inapel·lable, aquesta: que es descongestione la producció existent en la comarca retirant amb una partida de subvencions 10.000 tones de l'agri. □